

PŘEDSTAVENÍ TŘÍDY 4.A – MATURITNÍ ROČNÍK 1972

„Ó léta studentská !
doby radosti i starostí
doby usilovného studování
obavy a strachu ze školy
doby vtipu a veselosti
doby plné snů, nadějí a plánů
doby svobody a přátelství
prvních veršů a první lásky
kdo by se rád s vámi loučil
kdo by z celé duše na vás nevzpomínal...“

Alois Jirásek

Vážené a milé dámy, vážení a velectění pánové, milí přítomní,

tyto myšlenky a slova Aloise Jirásky jsme měli jako motto napsány na maturitním tablu naší třídy 4.A maturitního ročníku 1972.

Dovolte mi, abych Vás všechny jménem této třídy co nejsrdečněji pozdravil a vyjádřil velké díky za to, že jste se rozhodli nás přijmout mezi Vás – „Stařešiny“ Uherskohradištského gymnázia. Je to pro nás velkou ctí.

Současně mi dovolu, abych Vám něco málo řekl o nás, jak jsme v této době, kromě vlastního studia na gymnáziu, žili.

Tak tedy:

Do prvního ročníku jsme nastoupili 2. září 1968 jako první ročník čtyřletého gymnázia. Do této doby tato škola byla tříletou střední všeobecně vzdělávací školou.

Naším třídním profesorem se stal vynikající mladý kantor Vladislav Mazurek, který byl od nás o pouhých 13 let starší. Mělo to velký význam, neboť jsme si velmi rozuměli a mezi námi se vytvořil krásný, přímo až kamarádský vztah. Byli jsme jím vedeni jako sportovní třída. Přivedl nás k vodáckému sportu, běžkám a ostatním sportovním aktivitám.

Bylo nás 23 chlapců a 12 děvčat.

I. ročník jsme absolvovali v expozituře gymnázia ve Starém Městě, kde jsme se kromě vlastního studia začali sblížovat. Ať to byla 3denní bramborová brigáda nebo hned v říjnu „Studentské hrátky“, pokračovali jsme Vánočním večírkem. Po lyžařském výcviku a zájezdu v Orlických horách následovalo několik večírků, kde jsme si uvědomili, že všechno něco stojí a že bychom neměli své rodiče připravovat o těžce vydělané peníze a že bychom si měli na naše aktivity sami vydělat. A tak jsme po propagaci natištěnými letáky a jejich roznesením po Starém Městě uspořádali sběr starého papíru a železa, což jsme po měsíci opakovali a třídní pokladna se začala radostně plnit. Vše jsme pak rozebírali a plánovali v hospodě Na špici, která byla hned naproti naší Alma Mater. Samozřejmě ilegálně. Několikadenní třídní výlet pod stany u Zlaccé studánky na Salaši ještě více utužil naše vztahy.

Následné další tříleté utužování našich vztahů bylo tak velké, že dokonce 12,5 % spolužáků naší třídy později vstoupilo do šťastného, dodnes trvajících manželského stavu...

Po I. chmelové brigádě jsme nastoupili do II. ročníku a to již v Uherské Hradišti. Tady jsme poznali nové profesory. O každém z nich bychom si mohli vyprávět celé hodiny, ale bohužel nám to časový limit nedovoluje.

Nelze však nezapomenout legendárního profesora biologie p. RNDr. Josefa Hubáčka, který mnohým z nás vlastně předurčil naše budoucí povolání. Hned v první hodině biologie totiž prohlásil – cituji: „Žáci, kdo bude v požární hlídce nebo půjde studovat medicínu, toho nebudu celý rok zkoušet!“ Všichni kluci jsme se ihned přihlásili do požární hlídky, on ale odpočítal první čtyři a nám ostatním nastalo dilema: Nechat se zkoušet anebo se upsat ke studiu medicíny? Několik z nás se přihlásilo, že tedy tu medicínu půjdeme studovat. Co bychom neudělali pro to, abychom nebyli zkoušeni! Během dalších tří let, přesto že ostatní byli zkoušeni během roku i několikrát, dr. Hubáček své slovo dodržel a opravdu nás nikdy nezkoušel. My jsme tomu však nevěřili a biologii jsme poctivě studovali v očekávání, že už nás přece jen musí příští hodinu vyvolat. A tak jsme biologii ovládali ze všech předmětů snad nejlépe. Však z této skupiny se později stali zubaři a primáři oddělení.

V tomto druhém ročníku jsme opět uskutečnili sběr starého železa a papíru, přidali jsme sběr kaštanů a tak jsme v pokladně měli běžně 17.000,- Kč, a stali se tak nejbohatší třídou. Svoje další aktivity jsme pak z velké části platili z třídního fondu. Nelze zapomenout na naše zájezdy za kulturou do Zlína – tehdejšího Gottwaldova, zimní táboření na Mikulčině vrchu, „Expedici Břestek“, kde jsme kromě her a výroby tlačenky ukuli další plány. Třídní výlet byl opět pod stany do Beskyd, kde jsme objevili na hřebeni Kyvňáček samotu u Minářů, kam jsme od Vánoc až do Nového roku pravidelně až do konce studia jezdili a společně tak trávili krásný čas, byť v primitivních, ale velmi romantických podmínkách plných sněhu, běžek a večerů při kytaře.

Rovněž nemohu nezapomenout ostatní sportovní aktivity jako je např. čtyřdenní Zimní přechod Beskyd, kdy jsme denně ujeli 25-35 km na běžkách a jehož jsme se zúčastnili 2x, velmi úspěšnou účast na celostátním nočním branně orientačním závodě a jiných závodech, prvosjezd řeky Černý Váh na rybářské pramici a nelze také nezapomenout vítěznou účast něžnější části naší třídy v okresní soutěži v recitaci.

Ve III. ročníku nám utkvěl v naší mysli náš zájezd do Prahy, jazykové kurzy na Smradávce a v zimě opět „Expedice Kyvňáčky.“

Nevím, jestli je to nějaká tradice, ale např. pan prof. Havránek si nikdy nebyl jist se zaparkováním svého auta. I když až nyní máme zprávu, že ročník před námi odklidil jeho auto – údajně Trabanta přenesením na jiné místo než kde zaparkoval, jsou v nás jisté pochybnosti. Pan prof. Havránek měl totiž Žigulíka, kterého jsme my, kluci jdoucí z nepovinné latiny a matematických cvičení přenesli – vlastně přeparkovali z ulice Františkánské do ulice Krátká, což je naproti Synagogy. Údajně poněkud zdouhavě jej pak pan prof. Havránek po návratu z divadla v Brně, kam odjel autobusem se svojí třídou, hledal....

Takoví jsme tehdy byli...

Po ukončení studia na gymnáziu se pravidelně scházíme, vždy po pěti letech, těsně před dobou covidovou to bylo 1x za rok. Každému takovému srazu předchází několikanásobné setkání

„Přípravného výboru“, který má tak 10–12 členů. A vždy si při tom říkáme, že ten náš klasik Alois Jirásek měl velkou pravdu: „Opravdu to byla ta nejkrásnější léta našeho života!“

A nyní mi dovoluňte představit jednotlivé spolužáky:

MUDr. Jiří Mazůrek (Juška)

(Předneseno ve Slovákém divadle v Uherském Hradišti ku příležitosti našeho slavnostního přijímání mezi „Stařešiny“ Uherskohradištského gymnázia po 50-ti letech od maturity dne 18. září 2022.)